

Μεσολόγγιου, 29 Αύγουστος. 1825. Σάββατον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ.

Reims. 7^η 30 Μαΐου.

Χαίρεται πρωτότοπη ή δημόσιος πανήγυρις Τῆς χειροτονίας Ιούνος Βασιλέως· ή περιστασις αὐτη ἀνήγειρεν εἰς Τοὺς Γάλλους Τὸν αὐτὸν ἐνθυσιασμὸν, Τὸν ὅποιον εἶχον λάβει καὶ ὅτε ὁ Παντοδύναμος ἀπέδωκε Τοὺς ἀγαπητούς μας Πρίγκιπας.

Καθόλην Τὴν Reims, καὶ ἔξαιρέτως εἰς Τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἔξω Τοῦ περιβόλου τῆς Τὰ αὐτὰ αἰσθήματα ἔκφραστο μὲ Τὴν μόνην φωνὴν. Ζήτω ὁ Βασιλεὺς! Ζήτω σαν οἱ Βορεῖοι!

Πρὸς Τὸν πέντε ὥρῶν Τῆς πρωίας αἱ θύραι Τῆς "Μητροπόλεως" ἦσαν περικυλλωμέναι ἀπὸ στήθος λαοῦ. Εἰς Τὰς ἔξηνοιχθησαν, καὶ εἰς Τὰς ἔξηνοιχθησαν Τὰ στασίδια ἦσαν γεμάτα.

Όλη ἡ Εὐγένεια Τοῦ "Εθνος" Τοῦ Γάλλων ἐκεῖ Τότε εἴχει ἐνωθῆ. Οἱ Πρίγκιπες καὶ αἱ Πριγκίπισσαι ἐκ Τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ αἷματος, αἱ Γυναῖκες Τῶν Αὐλῶν των, οἱ ἄνω Βελευταὶ Τῆς Γαλλίας (Pairs de France), οἱ μεγάλοι ἀξιωματικοὶ Τοῦ διαδήματος, οἱ "Αντιπρόσωποι" (Députés), οἱ "Αντιδιευθυταὶ" (Mairs), οἱ "Επαρχοί", καὶ λοιποὶ παρόμοιοι Ταρεγοί, οἱ ἀδελικοὶ Τοῦ Βασιλέως, οἱ Κριταὶ, πολλοὶ Τοῦ Στρατηγῶν καὶ λοιπῶν "Αξιωματικῶν" κ. τ. λ. ἐστέκοντα εἰς Τὰς διορισμένας θέσεις των.

Εἰς Τὰς 7½ ὥρας ἥλθον ὅλοι οἱ Κληρικοὶ εἰς Τὴν Εκκλησίαν Τῆς Μητροπόλεως. Αμέσως οἱ Καρδινάλιοι Τοῦ Clermont-Tonnere καὶ Τοῦ Ραγε συνδιάκονοι Τῆς A. M. ἐσῆγγαν, προ-

ηγεμένης Τῆς Συνόδου Τοῦ Ἐκκλησιαστικῶν (Chapitre), εἰς Τὸν βασιλικὸν θάλαμον διὰ νὰ παραλάβωσι Τὸν Βασιλέα· καὶ τῷ οὗ ἔφθασαν ἐκεῖ, ὁ Ἀρχιψάλτης Τῆς Μητροπόλεως ἐκτύπωσε Τὴν Θύραν· ὁ δὲ Πρίγκιψ Τοῦ Ταλλέγουαδ μέγας θαλαμητόλος ἤρθη τησε μὲ ὑψηλὴν φωνὴν. Τὶ ζητεῖτε; καὶ ὁ Καρδινάλιος Τοῦ Clermont-Tonnere ἀπεκρίθη: Κάρολον Τὸν I., Τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε Βασιλέα. Τότε οἱ θυρωροὶ Τῆς A. M. ἤνοιξαν Τὴν Θύραν, καὶ οἱ δύο Καρδινάλιοι εἰσελθέντες ἐχώρετησαν Τῆς A. M., ὅστις ἐσηκώθη ὅρθιος. Επειτα ἥλθεν ὁ Βασιλεὺς μὲ Τὴν βασιλικὴν Τὴν συνοδίαν εἰς Τὴν Εκκλησίαν, κρούσενομένης Τῆς αὐτῆς Συνόδου Τοῦ Ἐκκλησιαστικῶν (Chapitre).

"Ημεῖς ἐνταῦθα θέλομεν περιγράψει μόνον Τὰ ἐκκλησιαστικὰ εἰς Τοιάντην Τελετὴν ἔθιμα. Ίδού λοιπῶν οἱ Ὀρκοὶ Τοὺς ὅποις ἔκαμεν ὁ Βασιλεὺς μὲ φωνὴν ἀρκετὰ δυνατὴν ὥστε νὰ ἀκούεται ἀπὸ Τοὺς περιεστῶτας.

,, Ενώπιον Τοῦ Θεοῦ, ὑπόρχομαι εἰς Τὸν,, Λαόν με νὰ διαφυλάξω καὶ νὰ θυμήσω Τὴν,, Αγίαν ἡμῶν Θρησκείαν, καθὼς ἀντίκει,, εἰς Τὸν Χριστιανικότατον Βασιλέα, καὶ,, εἰς Τὸν Πρωτογενῆ μὲν Τῆς Εκκλησίας,, νὰ δίδω Τὸ δίκαιον εἰς κάθε ὑπατικὸν μας,, καὶ Τέλος πάντων νὰ διουκήσω συμφώνιας μὲ,, Τοὺς Νόμους Τοῦ Βασιλείας καὶ Τοῦ Συνταγ-,, ματικοῦ χάρτου, Τοὺς ὅποις ὅρκίζομαι νὰ,, φυλάξω πιστῶς· καὶ ἀμπετεῖς ὁ Θεὸς καὶ,, Τὰ ἄγιά τα Εὐαγγέλια νὰ μὲ βιηθήσωται."

"Ορκος Τοῦ Βασιλέως, ὡς Κεφαλὴ, Αν-

τατος και μέγας Ἀρχηγὸς τοῦ Τάγματος τοῦ ἁγία Πνεύματος.

“Ορκίζομαι εἰς τὸν Θεόν και Δημιαργὸν νὰ δήσω και νὰ διωθάνω εἰς τὴν Ἅγιαν τα πίστιν, και εἰς τὴν Καθολικὴν, Ἀποστολὴν και Ῥωμαικὴν θυγοκείαν· νὰ διατηρήσω τὸ Τάγμα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, χωρὶς νὰ τὸ ἀφήσω νὰ ἐκπεσῃ ἀπὸ τὰ ἔνδοξά τοῦ προσώπου· νὰ διατηρήσω τὰ διατεταγμένα παρὰ τοῦ βρέφεντος Τάγματος, και νὰ προσέχω νὰ διατηρώνται και ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἀναβάλλω μὲ δόλο τοῦτο τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ Τρόπου τῆς ἀποδοχῆς· κατὰ τὸ ἀγαθὸν τοῦ ὑπηρετήματός μας.

“Ορκος τοῦ Βασιλέως, ὡς κεφαλὴ, Τπέρτατος και μέγας Ἀρχηγὸς τοῦ Βασιλικοῦ και στρατιωτικοῦ στόλου Τάγματος τοῦ ἁγίου Λεοδοσίου, και τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Λευκῶν Τῆς Ιμῆς, χωρὶς νὰ ἐπιτρέψω νὰ ἐκπέσωσιν ἀπὸ τὰ ἔνδοξά των προσώπων· νὰ φορῶ τὸν Σταυρὸν τὸν εἰρημένων Ταγμάτων, και νὰ ἐπαγρυπνῶ εἰς τὸν διαφύλαξιν τῶν περὶ αὐτῶν θεσμῶν πειθέτων. Οὗτος ὁρκίζομαι και ὑπόσχομαι εἰς τὸν ἁγίου Σταυρὸν και εἰς τὰ Ἅγια τὰ Ειδαγέλια.

Μετὰ τοὺς ὁρκούς τοῦτος ἔξεδύθη ὁ Βασιλεὺς τὴν χλαμίδαν, και ἐμεινε μὲ τὸν ὑποχιτῶνα, ἔχων ἀσκεστὴ μόνα τὰ μέση, εἰς τὰ δισοῖς ἐμελλε νὰ γίνη τὸ ἁγίου Χρίσμα. ‘Ο Δελφῖνος ἔβαλε τοὺς πτερυιστῆρας (έρερον) εἰς τὴν Α. Μ., και ἀμέσως τοὺς ἐπήρε πάλιν, και τοὺς ἔθεσεν τοῦ βωμὸν, ὅπως ἦσαν και κατ’ ὀρχάς.

‘Ο Ἀρχιεπίσκοπος εὐλόγησεν ἔπειτα τὸ Εἴρος τοῦ Μεγάλου Καρβόλα, μὲ τὸ δόποιον δίδυος Προεστῶς τῆς Ἐκκλησίας ἔδωσε τὸν Βασιλέα μὲ διαφέρων εἶδῶν Τελετὰς και δεήσεις ἀναπτύγεις. Ανατὰς ἔπειτα και γονυπετήσας ὁ Βασιλεὺς επείνω εἰς τὸν βωμὸν ἔλαβε και πάλιν ἀπὸ τοῦ ἀρχιεπίσκοπον τὸ αὐτὸ-

είρος γυμνομένου. Ἡ Α. Μ. Τελευταῖον τὸ ἔδωκεν εἰς χεῖρας τοῦ Ιωαννιτηρέτωρος Διονδροῦ Κονελιάνης, Τοπιν ἐπεχούστος τῶν ὑπηρηγημάτων τῷ Contéstable.

‘Ανοιχθείσης ἔπειτα τῆς λειψανοθήρης, ἥτις περιέχει τὰ ἀγίαν φιάλην, ἐτράβηξεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐκεῖθεν μὲ χρυσὴν βελόνην μίαν στάλαν· την ὃποιαν ἀνέμιξε μὲ τὰ “Ἄγιον Χρίσμα”. Ο δὲ Βασιλεὺς ἀχθεὶς πληγίον τοῦ θρόνου τοῦ ἀρχιεπίσκοπου, ἥλειφθη παρ’ αὐτοῦ μὲ τὴν λυπτικὴν ἐντολὴν πρῶτον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ μετάποτα, ἔπειτα εἰς τὸ στήθος, και τελευταῖον εἰς ἄλλα ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ προσώπου.

Μετὰ τὸ ἁγίου Χρίσμα ἐνδύθη πάλιν ἡ Α. Μ. τὰ Βασιλικά τα ἱμάτια· ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος εὐλόγησεν ἔπειτα μίαν γυνὴν χειροκτίων, και τὰ ἔβαλεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Μοναχῆν· εὐλογήσας ἐπομένως και τὰ δακτυλίδιον, τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ δακτυλίτην δάκτυλον τῆς θαυματικῆς δεξιᾶς· εἰς τὴν αὐτὴν δεξιὰν τοῦ ἔδωκε και τὸ σκῆνωρον, ἐν ᾧ εἰς τὴν ἀριστερὰν τοῦ παρέδωκε τὴν χεῖρα τῆς δημιουρῆς. Τετλευταῖον ἐστάθησαν κατὰ σειρὰν οἱ Πρίγκιπες ἐκ δεξιῶν και εὐωνύμων. Τῆς Α. Μ., ἔκυπτος κατὰ τὸ ἀξιωμά τοῦ, δὲ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος λαβὼν ἐκ τοῦ βωμοῦ τὴν Τιάραν τοῦ μεγάλου Καρβόλα και εὐλογήσας, τὴν ἔθεσεν ἐπὶ τῆς ιερᾶς κεφαλῆς τοῦ Βασιλέως.

Μετὰ τὴν ἐκπεραιώσιν τῆς χειροτονίας ἐσήκωσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπὸ τὸν δεξιὸν βραχίονα τοῦ Βασιλέα, και τὸν ἔφερεν εἰς τὸ θρόνον τοῦ· και ἀφ’ οὗ ἔγινε εἰς τὸν Α. Μ. θαθεῖσα προσκύνησης, δ. Προεστῶς τοῦ ἐφίλητε, και μεγαλοθόνως εἶπε τρεῖς φοροῦς· Ζήτω ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν θεοφαίδνας· και ἔκαστος ὁμοφώνως ἐκφόνησε· Ζήτω!

Τότε ἤρχισε μελωδεστάτη Μαστικὴ· ἔξεσχισθη ἀμέσως τὸ πανί, τὸ ὄντον ἐκάλυπτε τὸ ἔσω τῆς ἐκκλησίας; διὰ νὰ μὴ φαίνεται ἵππος τὸ εἰς τῆς Θύρας πλήθος τοῦ λαοῦ, ἔχοτεν δὲ ἵππο τοὺς κρότες τῶν πυροβόλων, δ. λαδές ἐμβῆται εἰς τὸν ναὸν, ἐν ᾧ οἱ κήρυκες τοῦ πολέμου ἐμοίσαξιν νομίσματα τῆς στέφεως, και οἱ βατλικοὶ κυνηγοὶ ἀρχαὶ ναρ νὰ πειῶσιν ἐλευθέρους μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν διαρρόησε περιστεράς και ἄλλα πελία· ἔπειτα ἀπεκρί-

θηταν Τὰ πυρσόλατα ήν περικαχώνων (*rem-
parts*), καὶ ὅλοι οἱ ἐν ταῖς εκκλησίαις Τῆς
πόλεως κώδωνες ἥχησαν . Θάμβος δὲ χαρᾶς
έκυψεν σενθλῶν Τὰς καρδίας .

Πανηγυρικὸς ἔτεστα ἑβάλη η Διδόλογία ,
καὶ ἔγινεν η Λειτεργία ; καὶ ἐν Τῷ μεταξὺ ὁ
Βαπτιλεὺς Τῶν ὄστλων καὶ Τρεῖς κήρυκες ἐπαρ-
ρησίσταν Τὰ προσφερόμενα , συνι-
στάπιενα εἰς ἀγύειον ἀργυροῦν χρυσωμέγουν καὶ
πλῆρες ὅνου , ἔνα ἀργυροῦν ἄστον ; καὶ ἔνα
δίσκον ἀργυροῦν χρυσοκαστνισμένον , ἐπὶ Τοῦ
ὅποια ἡσαν νομίσματα μὲν ἦνενα Τῆς χει-
ρονοίας . ὁ Βαπτιλεὺς ἔλαβε Τὴν ἀγίαν Κοι-
νωνίαν ὑπὸ Τὰ δύο εἶδη .

Τελευταῖον ἔθεσαν ἐπὶ Τῆς κεφαλῆς Τοῦ Βα-
σιλέως ἄλλο ἐλαφρώτερον διάδημα ; καὶ η Α.
Μ. φέρων εἰς Τὴν δεξιὰν Τὸ τικῆτρον , καὶ
εἰς Τὴν ἀριστερὰν Τὴν χεῖρα Τῆς δικαιοσύνης ,
ἔτεστρεψεν εἰς Τοὺς θαλάμους τα , διαπερνῶν
Τὴν Ἐκκλησίαν καὶ Τὴν στοάν (*galerie*)
μὲ μέγαλας Τελετάς . Η φωνή „ Ζήτω
ὁ Βασιλεὺς , Ζήτωσαν οἱ Βορεῖ-
νες “ ἔστυρθενταν Τὴν Α. Μ. ἐν εἰς Τὰ
ταλάτινα τα .

Παρίσιοι . Τὴν 6 καὶ 18 Αὐγούστου .

Η ἐκπρεπεία Τοῦ Λόρδου Κόχεραντου (Cochrane) εἰς βοήθειαν Τῶν Ἑλλήνων εἶναι κατὰ Τὸ
παρὸν ὄλων Τῶν ἐν Λονδίνῳ συνδιαλέξεων Τὸ ἀν-
τικείμενον , καὶ η πλέον ἀξιωτερόγος εἴδη-
σις . Η Ἐφημερίς Globe and Traveller προ-
σθέτει , ὅτι ὁ εἰρημένος Λόρδος Θέλει συντρο-
φευθῆ προσέτι καὶ ἀπὸ Τοῦ κύριου Ρούβέρτου
Οὐίλσωνα , καὶ Θέλει εἶναι ἀρχηγὸς Τεσσάρων
χιλιάδων προπτῶν μεταξὺ Αἴγλων καὶ
Γερμανῶν , εἰς παρατος πυρσολιστῶν μὲ Τὰ
ἀνιλογά πυραστρακῆ ὅχι δλίγων ἀξιωματικῶν .
Λέγεται προσέτι , ὅτι ἡγοράτθησαν καὶ δύο
τῆτος Τῆς γραμμῆς Τῶν 74 , αἱ δύοις Θέλεν
μετασχηματισθῆ εἰς Φοεγάτας δικρότες (rare) ,
ῶσαύτως δὲ καὶ δύο πλοῖα ἀτμοκίνητα .

Η Ἐφημερίς Ταχυδέρμος (Courrier) λέγει ,
ὅτι οἱ συνδῆκαι δὲν ὑπεγέρθησαν μὲν ἀκόμη ,
Θέλεν δύος ὑπογραφῆς , καὶ ὅτι οἱ Λόρδοι Κό-
χεραντες εἶναι ἀνδρωτος , δύστις δὲν ἐπιχειρί-
ζεται το ποτὲ , χωρὶς νὰ ἔχῃ καὶ Τα Βέβαια
Τῆς ἐπιτυχίας μέσα . (G. di G.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ .

Μεσολόγγιον Τὴν 23 Αὐγούστου .

Ἀσκετέκ χαιρὸν ἐπιτερπεῖται Εὐημερίδας
Τῆς Σύρωπης , καὶ ἐπωτευτας δὲν ἔγκωροί μιν
ικὸ ποίαν μοσφὴν παρεσταίνοντο ἔχειτε Τα τε-
ρὶ Τῆς Πατρίδος μας . Βιγχάτως λοιπὸν λα-
βέντες μερίκας , μὲ ἀπορίαν μας ἀπεγίγραπτον
βλέπομέν , ὅτι οἱ πλεῖστοι Τῶν Συντάκτου
αὐτῶν μακρὰν Τοῦ νὰ κρίνωσι μετ’ ἀπαθείας
περὶ Τῶν κατὰ Τῆς Ἐλλάδα διατρέχοντων , εὐ-
αρεστοῦνται νὰ δημοσιεύνην καλλον ψεύδη ,
παραλογισμούς , ή ὑποθέσεις πολὺ κακῶς θεμε-
λιωμένας . καὶ Τὸ χειρίστουν ἀκέμη , ὅτι
ἐγκαταλείπουν τοὺς Τὴν ἐσχάτην ἀπελτισταν
Τὴν πτωχὴν Ἐλλάδα . καὶ λέγειν , ὅτι η
ἐπανάστασίς Τῆς Πρελογούνης είναι
Ἔγιζε εἰς Τὸ Τέλος της . Ο Ρε-
σιτ-πασσας Θέλει , βιάσει Τὸ Με-
σολόγιον ωὰ παραδοθῆ . καὶ Τόπε
Τί ἡ μπορεῖσθαι πλέον νὰ κάμειν
νησοι ; — Άλλ’ οἱ ἀνθεντοις οὐτοῖς μηκε-
λογαριασμούς εἰς Τοῦ ἀέρα υποίσι νὰ εχει πο-
σῶς ιδέαν μήτεπει Τῶν πράξεων μας μή-
τε . περὶ Τοῦ χαρακτῆρας Τῶν πολιτειῶν καὶ
στρατιωτικῶν ὁδηγῶν μας . θεν καὶ κατὰ
Τούτο δὲν Τοὺς συνεργείμεθα . Τὸ μόνον εἰς
αὐτοὺς ἀσυγχώσητον εἶναι ὁ εἰρωνικὸς Ιρότος ,
μὲ Τὸν ὄποιον εἰς πολλὰς ἔφημερίδας των εκ-
φράζονται , καὶ διὰ Τοῦ ὄποιας κατατρυπα-
τίζειν Τὰς αἰσθαντικὰς καὶ Τὰς ωριγομένας νη-
πατοδάκως διὰ Τὴν Θρησκείαν Τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ
καρδίας . Αἱ εἰρωνεῖαι αὗται εἶναι πλεον
κεντηστικαι , παρὰ Τὰς ψεύτες αὐτας Τῶν ἔχ-
θεων μας Τούρκων . διὸ καὶ κατ’ ὄρον λογον
δύναται τις νὰ δυομάσῃ μᾶλλον Τοὺς Τοιούτους
Τούρκες , παρὰ Χριστιανούς . Ο πόλυμος
Τῆς ἀνεξαρτησίας Τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἱερός ,
ἐπειδὴ εἶναι ἀγὸν ὑπὲρ Τοῦ ΣΤΑΤΗΦΟΥ κατὰ
Τῆς ἡμισελήνης . θεν ἀλλα πρὸ Τὸ παρόν ἐ-
πικρατεῖντα εἰς Εὐωπὴν πολιτικὰ συστήματα
περιεπετεῖν Τὴν συνδρομὴν Τῶν μαχομενῶν
κατὰ Τοῦ Μωαρεβανισμοῦ πτωχῶν Χριστιανῶν
νομίζομεν , ὅτι ἐπρεπε καν . Τα ίδια αὗτα συ-
στήματα νὰ ἀπαγορεύνωσι Τὴν δημοσιεύσην Τοι-
ούτων σαρκασμῶν , γινομένων κατ’ ἀνθρώπων ;
οἱ δύοιοι πόντε ἐτη ὀλεκλήρωε ἔχει που διαβα-
μῶν Τοῦ θάνατου , μάνον καὶ μάνον διὰ να δῆται

σεν Χριστιανοὶ καὶ ἐλεύθεροι πολῖται.

‘Αλλ’ ὁ, τι καὶ ἀν ἀσέσκωνται νὰ λαλοῦν οἱ θερμοὶ συνήγοροι τῆς Νομού μότητος Τοῦ Χρυσοῦ ἀριστεράς τοῦ ιερωτέρου τῶν ἀγώνων, Τῆς Ιυστογραφίας ὁ φωτής θέλει διαλύσει τὸ σκότος τοῦ ψεύδους, καὶ θέλει καταλαμπέρυνε τὴν ἀλήθειαν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πνεύματα τῶν ὅσων δὲ ἄλλα τῶν συμφέροντα προσταθοῦν νὰ μᾶς βλαψώσιν. Ἀλλοιμονον εἰς τὴν Ἰστορίαν, ὅταν ἀναμένῃ τὴν ὁρίζοντα σύστασιν τῆς ἀπὸ ἀνθρώπων, τῶν ὅσιον αἱ καθημερερπαιχρέις δὲν τοὺς δίδουν καιρὸν διὰ νὰ ἔξιχνιάσωσι γυμνῷ τὴν ἀλήθειαν!

Τὴν αὐτήν.

Σήμερον ἔφθασεν ἐνταῦθα δὲ Ἐβραῖος Ἰατροχειροῦργος κύριος Βικέντιος Μαυρίκιος Ρωμαίος, φέρων ἀπὸ Κέρκυραν διάφορα ἰατρικὰ τῆς Τέχνης του καὶ πανικὰ διὰ τοὺς πληγωμένους, προσφέρμενα δωρεὰν παρὰ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ φαρμακοπόλου κυρέου Δ. Κ.

Εἰδήσεις τῆς Πελοποννήσου.

‘Απόστασμα γράμματος τοῦ Στρ. Νικήτα Σταυρατελέντελος πρὸς τὴν ἐνταῦθα Ἐπαστρεψούσην.
Ἐκ Δημιτρίου τῆς 24 Αὔγουστης.

.... Οἱ ἔξι Χιλιάδες Ἀραβῖς, τοὺς ὅπερας ὁ Ἰμπραΐμης ἀναχωρήσας διὰ τὴν Μοθώνην ἀριστεράς εἰς Δαβίδιαν, Μύλες καὶ εἰς τὰ πέριξ τῆς Τειτολιτίας ἐκτιναγήσαν χθὲς ἀπὸ τὸν Γεν. Ὁσλαρχηγὸν μὲν τόσην γενναιοπαρδίαν τῶν Ἐλλήνων, την ὅσιον νὰ Σᾶς ἔξιστορήσω θὲν δύναμαι. Ἐθυσιάσθησαν εἰς τὴν αἱματώδη ταύτην μάχην 600 Ἀραβῖς, ἔργωνθησαν πολλότατοι, ἐκυριεύθησαν 450 μασκέτα μὲ τὰς λέγχας των, 30 Ταμπούρλα, πλήθος ζῶν, καὶ ἕως ἄλλοι Χίλιοι Ἀραβῖς ἐφοιεύθησαν εἰς τὰς ἐνέδρας, τὰς ὅσιον σασφράδην εῖχον κάρμεις οἱ Ἐλληνες. Εἰς τὴν σημερινὴν μάχην τὸ στρατιωτικὸν μας ἔδειξε τὰ πλέον Ἡρακλεῖα τοῦ Ἐλληνικοῦ χαρακτῆρος σημεῖα, καὶ ἔτεροι διπλήλιοι Ἀραβῖς κλεισμένοι εἰς τὴν Πλασιοκαστρον δὲν ἥθελον διαφύγει ἀφεντικώς τὴν ἐνδίκησιν τῆς Ἐλληνικῆς ρύμφαίας, ἀν δὲ Ἰμπραΐμης, δεστις ἔφθασεν αἰφνιδίως ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἥθελε βραδύνει τὴν ἐπιστροφὴν τις ἀκόρη μίσια ἡμέραν. Ἐν τοσούτῳ μετὰ τὴν

πεισματικὴν ταύτην μάχην διοι διοι Ἀραβῖς ἐκλείσθησαν εἰς τὴν Τειτολιτίαν, εἰς ὑπερβολὴν γαλομένος καὶ ἀποδοῦντες περὶ τῶν πρακτέων των.

Ἐγκάριοι εἰδήσεις.

Τὴν 27 Αὔγουστου. ‘Ο ἔχθρος ἀροῦ πρῶτον ἐνῆργε σὲ τὸ ἐνδινὸν πυρσόλισμά του, ἐπανέλαβε τὰς ἐν τῷ Φραγκλίῳ ἐργασίας του. Ἀφ’ ἑτέρου μέρους δὲν παύσειν καὶ ἡμέτεροι ἐργαζόμενοι εἰς ἐδυνάμωσιν τῶν ἐσω ὅχη ρωμάτων μας.

Τὴν μεσημέριαν ἐπεκράτησεν ἄκρα καὶ ἐκ τῶν δύο μερῶν σιωπή. Γὰ δὲ ἐστέρας, παρὰ τὸ σύνθετον, διεύθυναν οἱ Τούρκοι μερικὰς βόμβας κατὰ τῆς πόλεως, ὅμοιος δεμετερχειρίσθησαι καὶ τὰ μεγαλήτερά των πυρσόλισμα τὴν 48 καὶ 60 λιτρῶν ίκανὴν ὄραν.

Τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ. ‘Από τινας φανὰς τῶν ἔχθρων ἀτάκτους καὶ τὰ παράλογα κινήματά των ἐσυρπεράναιμεν, ὅτι οὗτοι εύρισκοντα εἰς ἔριδας. Αἱ κραυγαὶ αὐταὶ ἐπανσταγαὶ μετὰ τὸ μεσονυκτικόν.

Τὸ πρῶτον, ἐνῷ αἱ σάλωτιγές μας ἐβρυγοφύνησαν τὸ ἐγερτήριον ἔσμα, ἐκθρός μᾶς ἔρριψεν ὀσαύτως ἵκανάς σφαλρας τῶν μεγαλητέρων πυρσόλισμά του. ‘Ημεῖς τοῦ ἀπεκρίθημεν ἐπίσισης· καὶ ὡτας ἡ φωτία αὐτῇ, καθὼς καὶ ἡ τῶν ιουφεκίων δημητρεστέως τῆς τὴν μεσημέριαν.

Πρὶν τῆς μεσημέριας ἔρριψεν ὁ ἔχθρος τὰς σφαλρας του κατὰ τῆς χαλάστρας τοῦ προτειχίσματος τοῦ Μαποτσάρη, ἡ ὑψηλὴ ὅμως αὐτῶν διείθυνσις τὰς ἔκαρπες νὰ πίντασι εἰς τὴν πόλιν· καὶ τότε ἐφοιεύθη ἕνας ἄνδρας καὶ μία λυγὴ καὶ ἐπληγήθησαν ἀλλαρρᾶ δύνα.

‘Ημεῖς ἐξακολουθήσυμεν τὰς ἔργαστας μας μὲ πεσσούς ἐποιεῦτες. Οἱ δὲ τούρκοι μὲ ἄπορας ἀδυμίαν ἐργάζονται εἰς τὸ Φραγκλίον τὸ κανονοστάσιον.

Περὶ τὴν μεσημέριαν ἔρριψεν οἱ ἔχθροι τρίς τὴν πυρσόλισμα τούτων κρέτων ἀγνοούμεν. Δέν εἶναι ὅμως παράδοσην, ὅτι πρέπει νὰ ἀποδεῖπνοι εἰς πλεστὴν τόλμην τῆς ἀφυγίας του.

Σήμερον ἀπέθανεν δὲ Γεν. Κατ. Ἀγαστάσιος Θάνου, δεστις τῆς 17 τρέχουσας εἰχε πληγωθῆ. Άλιντα τοος ἡ μητέρη ἀδειρέψει;

Μετὰ τὴν μεσημέριαν διετήρουν ἀνακοινὴν ἔστιν καὶ τὰ δύο μέρη. Τὸ δὲ ἐστέρας ἐπανελαΐθη ἀμοιβαλέειν τὸ πύρ μέχρι τῶν μεσονυκτῶν· ἡ δὲ φωτία τῆς εἴρηται εἰς ἐνέργειαν διὰ δύος τῆς μυκτῶν· οἱ ἔχθροι περιήρχονται εἰς τὰ χαρακόματά των μὲ σπουδήν.

Τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ. ‘Οσαύτως καὶ σήμερον τὸ πρῶτον ἐπεκράτη ἡ αὐτὴ σιωπή. Αἱ ἐργασταὶ δρός καὶ τὰς δύο μερῶν ἐξακολούθουν ἀδιακόπεται. Οἱ ἔχθροι φαντάζονται νὰ στερεωθῶν πάλιν ἐπάνω εἰς τὸ πυρσόλισμα τοῦ Φραγκλίου· ἡς ἐργάζονται ὅμως καὶ αὖθις ἔνας ἢ δύο μῆνες, καὶ οἱ Ἐλληνες ἡδείρουν νὰ καταστρέψουν διὰ τῶν μηχανεύματά των μερικάς ὄρες.